

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Dallas-Fort Worth (DFW), Texas, USA, Thứ Sáu, ngày 21 tháng 8 năm 2026

TUYỂN TẬP THƠ & TRUYỆN NGẮN CỦA NHÓM THIỆN NGUYỄN HOÀNG LAN

canhhoavang12@gmail.com

Thành Phố Garland, Tiểu Bang Texas, USA

MỤC LỤC

THƠ	2
TRUYỆN NGẮN.....	4
3 Chị Em của Mẹ và Tình Người	5

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

THƠ

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

TRUYỆN NGẮN

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
 Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
 Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

3 Chị Em của Mẹ và Tình Người

Ông Bà Ngoại tôi có ba người con gái đều đẹp, hiếu học và hiền thực. Mỗi người đến năm 17 tuổi là đã có chỗ mối mai đến giục hỏi cưới.

3 chị em của Mẹ

Tứ Đại Mỹ Nhân

Mẹ tôi, Phùng Thi Thi, và Dì Tám tôi, Phùng Hảo Hảo, hai người rất giống nhau, gương mặt, ánh mắt đẹp hài hòa, cộng thêm nụ cười xinh và duyên dáng nên khiến người gặp khen.

Dì Hai tôi, Phùng Diệp Diệp, tính tình bền lễn, khép kín, còn được trời ban thêm đôi mắt đẹp thu hồn người. Ánh mắt Dì Hai thơ mộng quá, ánh nhìn rất dịu dàng với hai hàng mi cong và dài; đôi chân mày Dì vừa uy nghi vừa hồn nhiên quyến rũ lạ thường. Với gương mặt và đôi mắt ấy, nhìn thẳng, nhìn nghiêng, góc nhìn nào cũng đẹp, tả không hết được vẻ đẹp của Dì.

Có lần tôi vừa mới lớn, hỏi chị tôi: “Dì Hai có được xếp vào hàng tứ đại mỹ nhân không, chị?”

Chị tôi bảo, Dì Hai có đôi mắt thật đặc biệt. Chị chưa nhìn thấy tứ đại mỹ nhân bao giờ, nhưng phải công nhận Dì Hai mình là một người đẹp rất hiếm thấy.

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Năm tôi vừa mười mấy tuổi, nghe một tuồng cải lương “Mắt Em Là Bể Oan Cờ”, Nghệ Sĩ Thành Được đóng vai Thiết Mộc Chân, chỉ vì bắt gặp ánh mắt giai nhân bên dòng suối bạc mà xua quân sang san bằng Kim Quốc để chỉ chiếm cho được Ngọc Hà Công Chúa đang sở hữu một đôi mắt đẹp. Tôi rất thích nghe vở cải lương này và nghĩ có lẽ soạn giả đã nhìn thấy một người nào đó có đôi mắt đẹp như Dì Hai của tôi.

Nghệ Sĩ Thành Được (1934-2023)
{https://vi.wikipedia.org/wiki/Thành_Được}

Dì Hai

Ánh mắt Dì tôi đẹp thêm nhờ nét buồn náo nùng, có lẽ từ tâm trạng của Dì, buồn như vùng trời kiêu sa bên cuộc đời lấm xot xa của Dì vậy ...

Nghe kể lại, Dì Hai tôi lấy chồng năm 17 tuổi, Dượng Hai là con một của một gia đình giàu có, có hãng xe hơi cho thuê. Mỗi khi Dì ra khỏi nhà sớm trưa, đều có xe đưa đón.

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Dì Dượng sống hạnh phúc được trọn vẹn mười năm, rất tâm đầu ý hiệp, đến khi thấy mình chưa có được đứa con nào cho gia đình bên chồng, Dì lập thiếp cho Dượng Hai, Dì Hai nhỏ lớn lên trong gia đình nghèo khó, khi về bên Dượng Hai Dì cũng rất tháo vát. Dì Hai tôi nghĩ là đã tròn trách nhiệm của người vợ thương và hy sinh cho chồng, để lại hạnh phúc cho người mới đến. Dì về ở ẩn bên nhà ông bà ngoại. Năm ấy Dì mới vừa được 27 tuổi. Dượng vẫn thường lui tới thăm Dì. Trải qua một thời gian dài, Dượng Hai vẫn không có con, mới biết không phải lỗi ở Dì Hai.

Dì Hai

Từ một quán cơm nhỏ, Mẹ đã gây dựng được 3 quán ăn có cả cà phê và nước uống

Riêng Dì, sống cuộc đời khép kín, ở mãi trên lầu của ngoại mà không ra khỏi nhà nửa bước. Ngoại tôi có tiệm nước ngay dưới lầu. Có rất nhiều người nghe về nét đẹp của Dì, cũng muốn chiêm ngưỡng dung nhan, nhưng rất khó gặp được Dì. Mọi người thân chỉ gặp được Dì khi cần thiết, có lần Mẹ tôi bệnh, có người chị họ đến báo tin cho Dì, là Dì đến thăm Mẹ ngay. Gia đình tôi đông anh chị em lắm, nên Mẹ tôi lắm vất vả với 11 người con. Dì Hai thương Mẹ tôi chịu nhiều khó khăn, nên giúp vốn cho Mẹ mở quán ăn. Mẹ tôi giỏi và rất siêng năng tàn tảo. Các chị em tôi lớn lên đều cùng nhau ra quán giúp Mẹ. Không bao lâu, từ một quán cơm nhỏ, Mẹ đã gây dựng được 3 quán ăn có cả cà phê và nước uống. Từ một căn nhà lá sập xệ khi mưa dột ướt cả nhà, Mẹ tôi đã mua được hai căn nhà nhập lại vừa dài vừa rộng rất khang trang.

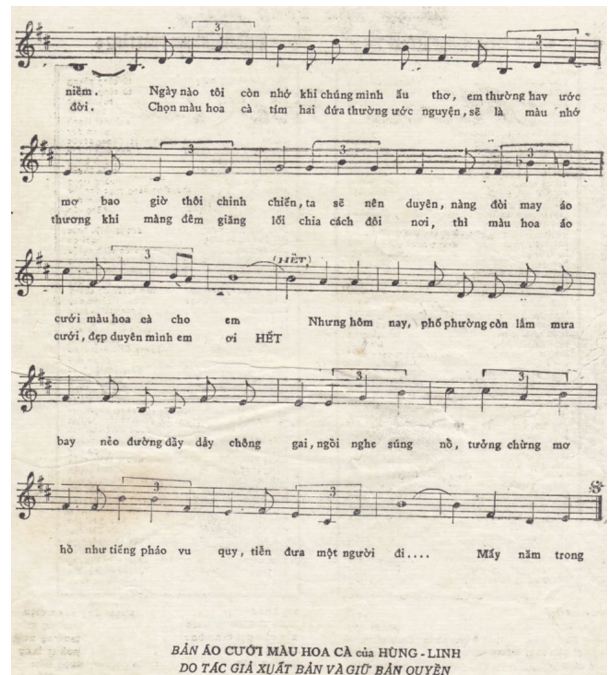
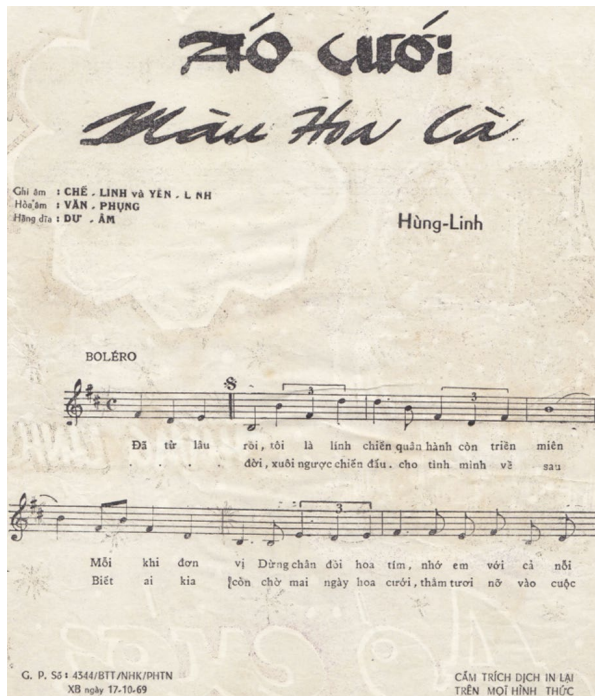
Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Chúng tôi học được ở Mẹ tôi lòng hiếu thảo và thương người, mỗi ngày dù bận rộn trăm việc, nhưng ngày nào Mẹ tôi cũng rất thiết tha, ra mở quán là ghé qua thăm ông bà ngoại trước, mang trái cây đã gọt sẵn cho ngoại, và Mẹ cũng không bao giờ quên lên lầu thăm Di Hai, Mẹ và Di Hai rất tâm đắc, hay cùng hát chung những bài nhạc.

Từ nhỏ, Mẹ đã dạy tôi những câu ca dao, lời hay ý đẹp. Bài ca đầu tiên Mẹ dạy tôi là “Áo Cưới Màu Hoa Cà”. Để rồi từ đó cuộc đời tôi gắn liền với màu cà và tím mãi cho đến bây giờ. Mỗi lần trên đường đi, Mẹ không quên bọc sẵn cơm và thịt mới nướng cho vài người hành khất bị tật nguyền bên đường. Mẹ hay nói bù đắp lại sự không may của những người ấy trong cuộc đời này. Mẹ có một tình thương người rất nhiệt tâm và nồng nàn.

Áo Cưới Màu Hoa Cà {<https://vnguitar.net/threads/ao-cuoi-mau-hoa-ca-hung-linh.4166/>}

Chúng tôi còn học được ở Di Tám. Di Tám tôi là sẵn sàng giúp đỡ những ai đến nhờ mình, Di tôi cho đó là cái duyên, dù có khả năng hay không, Di vẫn tìm cách giúp người. Và với Di Hai, chúng tôi học được của Di sự hy sinh cao cả, dù để người khác vui, còn mình âm thầm buồn, cũng không buông lời than oán.

Di Hai tôi đã đánh mất một đời xuân còn lại của Di kể từ năm 27 tuổi mãi cho đến ngày Di vĩnh

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

viễn ra đi. Ngày Dì mất, Mẹ tôi khóc cạn nước mắt. Ba chị em của Mẹ tôi thương yêu nhau hiền từ quá. Mặt nước hồ thu trong, tuy phẳng lặng đến đâu, đôi lúc vẫn còn lặn nổi trong gió. Còn các Dì và Mẹ tôi trọn đời lễ giáo hiền hòa, còn hiền hơn cả mặt nước trong hồ và dành cả tình thương cho đời. Tôi viết bài này mà nước mắt tôi cứ rơi, nỗi buồn xa xăm vợi vợi từ đâu chợt về, hôm nay tôi nhớ các Dì và Mẹ tôi nãy nê, ngoài trời cũng biết tôi buồn nên thay thế bằng những hạt mưa thấm đầy cửa sổ.

Những hạt mưa thấm đầy cửa sổ

Thủ Đô Denver, Tiểu Bang Colorado, Hoa Kỳ
{<https://www.worldatlas.com/cities/denver-colorado.html>}

Dì Tám tôi năm ấy vẫn còn khỏe, tuy gần 90 tuổi nhưng Dì còn rất minh mẫn, hôm tôi về Denver chơi. Chị tôi hỏi tôi muốn đi đâu trước. Tôi trả lời không cần suy nghĩ. Tôi muốn đi thăm Dì Tám và sau đó đi thăm mộ Mẹ. Dì Hai tôi mất ở Việt Nam. Khi đến gặp Dì Tám tôi, Dì đang trong phòng lần chuỗi. Dì thấy tôi, Dì mỉm cười và nói: “Út ơi, Dì thấy con, Dì nhớ Mẹ con quá”. Tôi sà vào lòng Dì như tìm hơi ấm của Mẹ, Dì vuốt đầu tôi và hỏi: “Con có tìm được người yêu chưa?” Tôi nhẹ cười và nói: “Chắc con ở vậy luôn giống Dì Hai”. Dì Tám nâng cằm tôi, nhìn vào mắt và bảo: “Con còn đẹp lắm.” Tôi cười mà không biết mình vui hay buồn, nhớ đến người xưa hay ví với câu “hồng nhan bạc phận”.

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Di Tám

Hồng Nhan Bạc Phận

Di Tám tôi lúc còn trẻ, vừa đẹp vừa văn thơ võ luyện, Di làm thơ rất hay, không ngờ đến giờ Di cũng không thay đổi. Di nhìn tôi rồi bất chợt nhíu mày đọc bốn câu thơ, tôi tạm dịch như sau:

*Dòng sông nào trôi mãi
Không biết trôi về đâu?
Bàn tay nào đan lại
Tựa năm nhánh sông sâu*

Di vừa đọc vừa xòe bàn tay, rồi Di nhướng mắt, ý kêu tôi đối lại thơ của Di. Ngày xưa nhờ Di mà tôi làm thơ nhanh trong chớp nhoáng, bởi hai dì cháu luôn đối thơ cùng nhau. Tôi nhẹ nắm tay Di tôi và đọc

*Phong vân hà tất lưu
(gió và mây không thể lưu giữ lại được)
Tình người bất khả cầu
Ngũ Hành Sơn hoang vu
Sầu chất sầu thiên thu*

Di ví năm ngón tay như năm nhánh sông sâu, tôi ví như Ngũ Hành Sơn. Hai dì cháu nhìn nhau, ánh mắt Di giống Mẹ tôi thật triu mến. Lúc đó, chị tôi từ dưới lầu vừa chuyện trò với cô em con

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Dì xong chạy lên giục tôi đi thăm mộ Mẹ. Tôi gật đầu hôn và từ giã Dì. Chúng tôi ghé mua hoa, đến thăm mộ Mẹ. Gia đình tôi rất yêu thương. Mỗi lần thăm mộ Mẹ, chị vẫn thường hay đọc những câu thơ như sau:

*Ơn Mẹ sâu tựa biển
Và rộng lớn vô biên
Giờ Mẹ đi vĩnh viễn
Giấc ngủ nào bình yên
Tịch liêu phong vị kỷ
(Một mình Mẹ nằm giữa trời gió mưa)
Mẹ hiền Phùng Thi Thi ...*

Tôi quỳ lạy Mẹ, nghe tiếng chị tôi khấn bên mộ Mẹ: “Má ơi, Út về chơi, con chờ ra thăm má nè, má phù hộ cho Út nha.” Chị em tôi cắm nhang và hoa rồi mỗi người ngồi một góc bên mộ Mẹ, yên lặng cũng khá lâu.

Nắng vừa lên đỉnh đầu chúng tôi cùng đứng lên lạy Mẹ thêm lần nữa rồi chị chở tôi đi ăn, khi trưa tôi có đề nghị với chị, tôi nay cho tôi qua ngủ với Dì Tám, chị tôi đã can ngăn, chị nói Dì sẽ thức thâu đêm để làm thơ với tôi, rồi Dì và tôi sẽ mệt mà bệnh, tôi nghe lời chị nhưng yêu cầu chị sáng sớm chở tôi thăm Dì lần nữa, tôi tự nhủ, ngày mai tôi sẽ đối thơ thật vui, không làm thơ buồn với Dì tôi đâu, tôi sẽ làm Dì cười thật tươi mới được. Thế là chúng tôi đến thăm Dì vào sáng hôm sau và mang bánh ăn sáng cho Dì. Sau khi vừa ăn xong, Dì nắm tay tôi nói: “Dì nhớ Dì Hai và Mẹ con quá”, rồi theo tự nhiên Dì đọc bốn câu thơ làm tôi cảm động không nói được nên lời:

*Chị em tình cốt nhục
Nhớ thương mấy cho vừa
Trời nắng mưa có lúc
Sao mình chưa gặp nhau*

Dì vì nhớ Dì Hai và Mẹ tôi mà không sợ tử sinh, cứ trông khi nào mắt sẽ gặp được 2 người chị của mình. Tôi nghe xong bốn câu thơ của Dì, tôi nghẹn lời. Dì chờ tôi đối lại. Tôi chỉ muốn bật khóc. Tôi nói: “Dì ơi, con chịu thua rồi, ôm lấy Dì hôn lên hai má Dì, nước mắt tôi sắp tuôn trào, nói thật khê bên Dì: “Lần sau con sẽ về thăm Dì nữa nha”. Tôi không muốn Dì thấy tôi khóc nên đi vội ra cửa. Không bao lâu một buổi chiều tôi nghe tin Dì tôi bệnh nặng đưa vào bệnh viện sắp trút hơi thở sau cùng, tôi đón chuyến bay tốc hành về thăm Dì ngay, vào đến bệnh viện thì trời cũng đã khuya, đứa cháu nội của Dì cũng vừa bay về đến thăm Dì trước tôi 20 phút, tôi nhìn thấy Dì, tôi không cầm được tiếng nức, Dì nhìn tôi cười nhẹ mà không nói được lời nào, tôi nắm tay Dì và Dì cứ nhìn tôi trong vài phút rồi trút hơi thở cuối cùng, ai cũng nói Dì chờ gặp mặt cháu nội và tôi rồi Dì mới chịu đi. Khi Dì vừa nhắm mắt, tiếng niệm Phật cùng tiếng khóc vỡ òa cả gian phòng. Thế

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

là Dì Tám tôi cũng ra đi để lại trong lòng tôi bức tranh thật đẹp có hình ảnh của Dì Hai, Mẹ tôi, và Dì Tám.

Tôi hiện giờ vẫn còn có hai bà chị thật hiền hòa giống như Mẹ và các dì tôi vậy, đặc biệt là hai bà chị tôi chất phát lắm đến nỗi không bao giờ tin ai là người tham ác cả, trong lòng hai bà chị tôi là những bức tranh về con người trên đời này thật hoàn hảo, tôi rất ngưỡng mộ các chị tôi, ngày trước lòng tôi cũng gần giống như các chị tôi vậy, chúng tôi chỉ biết đi làm rồi về nhà, nhìn đời bằng ánh nhìn chân thiện mỹ, không nói chuyện gần xa, cứ như thế mà thời gian trôi qua.

Đến khi tôi và ông xã tận duyên, lẽ ra tôi giận và hận anh lắm, nhưng không, bởi trong dòng máu tôi đã có dòng máu của Mẹ, bao dung và nhân từ, tôi luôn nhớ nhiều về những gì anh tốt với tôi hơn để bù đắp lại những gì anh sai.

Từ lúc chia tay anh, với sự khuyến khích ra ngoài sinh hoạt của 2 cô con gái, tôi nhớ lần đầu khoác chiếc áo dài 2 con đã đứng 2 bên để giúp tôi cài áo, 2 con gái đều muốn tôi được vui, tôi bắt đầu ra ngoài sinh hoạt, cuộc sống tôi bắt đầu bằng trang sách mới, không hiểu thơ nhạc từ trong tôi tuôn trào lúc nào không hay, lần đầu tiên các con nhìn thấy tôi hát đã xúc động, các con bảo tôi: “Mommy ơi, Mommy hát hay lắm đó. Sing more, Mommy”.

Tôi & ông xã tận duyên

Tôi & (2) cô con gái

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Tôi rất vui và cảm thấy hạnh phúc được bù đắp từ các con hiếu thảo và các cô chú bác bên ngoài, dù đôi lúc có những việc không quen xảy ra là chuyện “không” mà người ta nói “có”, lúc đầu tôi ngạc nhiên lắm, bởi trong tôi học được lễ giáo từ Ba Mẹ nên tôi rất lễ phép khiêm nhường nhưng cũng rất trung thực, một một hai hai, tôi không thích sự dối trá và mâu thuẫn tôi thích đặt tình yêu thương con người lên mọi vấn đề, tôi cũng có lòng tự trọng của riêng mình, nhưng mỗi lần nhớ đến tình Mẹ và các di yêu thương những người nghèo khó là tôi muốn làm việc ấy ngay càng nhanh càng nhiều càng tốt, bởi thời gian không chờ đợi và trôi đi quá nhanh.

Có lẽ hôm nay tôi có chút thời gian cộng thêm bên ngoài trời lạnh nên tôi viết được những dòng hồi ức này, một hồi ức của một kiếp người rồi cũng sẽ qua đi, đôi lúc tôi muốn buông bỏ tất cả, để chỉ sống với những bức tranh đẹp trong hồn mình mà không gặp phải những phức tạp bên ngoài, tranh giành địa vị ghét thương ta đem đi được những gì ? Tôi chỉ nghĩ sao trời không cho loài người sống thọ thêm 1-2 trăm năm nữa trong ngọt ngào chân thật để mãi mãi vẫn còn có nhau ...

Tôi đang viết những dòng hồi ức

(2) bà chị tôi

Hoàng Lan

Hội Gia Đình Hải Quân Trùng Dương
Dallas-Fort Worth, Texas, USA & Vùng Phụ Cận
<https://www.vnnavydallas.com>
Internal Revenue Service (IRS) 501 (c)(3)

{https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_Navy}

Hội Trưởng (HT)

Tiến Sĩ Hà Mạnh Chí, Ph.D. (hậu duệ)
(214) 232-4826
haiquantrungduong@yahoo.com

Trưởng Ban Văn Nghệ

Đặng Phi Oanh (hậu duệ Võ Bị Đà Lạt)
(972) 898-9294
oanhphidang@gmail.com

Hội Phó Nội Vụ

Nguyễn Tiến Lễ (hậu duệ)
(214) 535-0406
clnguyen2862@gmail.com

Đặc Trách Vùng Dallas

Nguyễn Thục Huyền (hậu duệ)
(972) 978-0369
thuchuyen_debbie@yahoo.com

Hội Phó Ngoại Vụ

Đàm Thanh Tâm (Khóa 20)
(214) 289-5542
tamdams2@yahoo.com

Đặc Trách Vùng Fort Worth

Hà Đức Minh (hậu duệ)
(817) 791-8164
minhvdha@yahoo.com

Tổng Thư Ký (TTK)/Thủ Quỹ

Lê Anh Vũ (hậu duệ Trừ Bị Thủ Đức)
(214) 734-2578
vuoanh99@msn.com
oanhvu99@yahoo.com

Cố Vấn

Nguyễn Văn Lạc (Khóa 1 Đặc Biệt)
(469) 346-9222
banglinhlu@gmail.com